

Justitsministeriet

Civil- og Politiafdelingen

Kontor: Civilkontoret
Sagsnr.: 2005-152-0366
Dok.: RSB40588

Besvarelse af spørgsmål nr. S 3777 af 15. september 2005 fra medlem af Folketinget Per Clausen (EL).

Spørgsmål:

”Giver servicedirektivet og ”oprindelseslandsprincippet” anledning til ændringer med hensyn til de danske myndigheders mulighed for at stille krav om ruteplaner ved transport af svin?”

Svar:

Justitsministeriet kan oplyse, at transportbekendtgørelsens¹ § 14, stk. 3, hvorefter der skal udarbejdes en ruteplan ved forsendelse af dyr, der påregnes at vare over 8 timer, stammer fra direktiv 91/628/EF af 19. november 1991 om beskyttelse af dyr under transport m.v. med senere ændringer (transportdirektivet). Der er således tale om gennemførelse af EU-regler og ikke om rent nationale regler. Transportdirektivet er vedtaget med hjemmel i EF-traktatens artikel 37.

EU-Kommissionens forslag af 13. januar 2004 til Europa-Parlamentets og Rådets direktiv om tjenesteydelser i det indre marked² (servicedirektivet) undtager i artikel 2, stk. 2, litra c), transporttjenester, der er omfattet af fællesskabsregulering med hjemmel i EF-traktatens artikel 71 eller 80, stk. 2, fra direktivets anvendelsesområde. Kommissionens forslag undtager således ikke transport af dyr fra direktivets anvendelsesområde.

Det daværende luxembourgiske formandskab fremkom i januar 2005 imidlertid med en formandskabstekst, som danner grundlag for de fortsatte forhandlinger om servicedirektivet i en arbejdsgruppe under Rådet. Ifølge formandskabsteksten skal direktivet ikke omfatte transportydelser, dog med undtagelse af pengetransporter og transport af afdøde personer. Folketingets Europaudvalg blev orienteret herom ved aktuelt notat af 26. maj 2005 i forbindelse rådsmøde (konkurrenceevne) den 6.-7. juni 2005.

¹ Bekendtgørelse nr. 201 af 16. april 1993 om beskyttelse af dyr under transport med senere ændringer.

² KOM(2004) 2.

Vedtages servicedirektivet med de undtagelser for så vidt angår transportydelser, som følger af formandskabets tekst, vil det således indebære, at transport af dyr ikke vil være omfattet af servicedirektivet. Dyretransporter vil dermed heller ikke være omfattet af det ”oprindelseslandsprincip” i servicedirektivet, som indebærer, at udbyderen af en serviceydelse som udgangspunkt skal iagttage sit hjemlands regler og ikke reglerne i det land, hvor serviceydelsen præsteres.

Måtte direktivet derimod blive vedtaget med de undtagelser for så vidt angår transportydelser, som EU-Kommissionens oprindelige forslag indeholder, vil transport af dyr som udgangspunkt være omfattet af direktivets anvendelsesområde. Hvorvidt servicedirektivet vil få indflydelse på håndhævelsen af reglerne om ruteplaner, vil i givet fald afhænge af den endelige udformning af oprindelseslandsprincippet, ligesom det vil have betydning, om servicedirektivet viger eller har forrang for andre EU-retsakter. Det fremgår således af artikel 3 i direktivforslaget, at servicedirektivet ikke udelukker, at bestemmelser i andre fællesskabsretsakter om tjenesteydelser finder anvendelse. Spørgsmålet om forholdet mellem servicedirektivet og andre EU-retsakter er imidlertid fortsat under forhandling i Rådets arbejdsgruppe.

Afslutningsvis kan Justitsministeriet oplyse, at kravet om ruteplaner afløses af regler om ”logbøger”, når forordningen om transport af dyr³ finder anvendelse fra den 5. januar 2007.

³ Forordning nr. 1/2005 af 22. december 2004 om beskyttelse af dyr og dermed forbundne aktiviteter m.v.